

der jo ikke om en lille Tid, lidt før eller senere, men at han dog nødvendigvis maa, for ikke at begaa en høj Grad af Uret, være forpligtet til at bringe det sjællandske Jernbaneselskab til indenfor en ikke altså lang Tid at foretage dette Anlæg. Dette maa — saaledes maa jeg forstaa Ministeren — her være Forudsætningen. Jeg skal gjentage, at det forekommer mig, at hvilke Undersøgelser og Overveielser man end vil træffe, maa det dog være det første og almindeligste Princip ved det Slags Forhold, at der, hvor der slet Intet kræves af Staten, og hvor Staten ikke selv vil foretage Anlægget, saa skal man lade de Private selv raade.

Judenrigsministeren: Jeg kan godt forstaa, at Hensynet til Konkurrencen med Statsbanerne ikke bør være aldeles afgjørende, og jeg tror ogsaa, jeg sagde det i det Foredrag, jeg nylig holdt, men jeg kan ikke se Andet, end at det vilde være uforstandigt at give et privat Selskab Tilladelse til at bygge denne Bane, som der vilde kunne trække en hel Del med sig, og navnlig Alle, der skulle til Ulandet — den vilde træde i en meget stærk Konkurrence med Statsbanen — naar der ikke er nogen særdeles Nødvendighed derfor af Hensyn til den Egn, den skulde løbe igennem. Her er imidlertid den væsentlige Forskjel imellem det ærede Medlems samt flere ærede Medlemmers Anskuelse og min. Jeg kan godt forstaa, at det er yderst behageligt for Svendborg Amt at faae en saadan Bane, men det er ikke det eneste Afgjørende, naar der er Tale om Anlægget af en Bane. For at komme Duffer indøde i Svendborg Amt har jeg gjort, hvad der stod i min Magt for at understøtte Banen fra Svendborg til Odense, men naar den kommer i Stand maa man tilgive mig, at jeg siger, at der ikke er noget Sted af nogen Betydning i Svendborg Amt som med Rette kan beklage sig over at være mishandlet med Hensyn til Jernbaneanlæg. At de ikke skulle have Overflødighed deraf, naar det ikke kan ske, uden at Statskassen lider derved, forekommer mig at være rigtigt. — Hvad Hørsholmbanen angaar, vil jeg sige, at jeg egentlig ikke har betragtet den som stort Andet, end som et Middel til at tvinge det sjællandske Jernbaneselskab til at bygge Banen. Derfor de Herrer, som have interesseret sig for denne Bane, og som have søgt at overbevise Folk om — jeg tiltaar, de ikke haue overbevist mig derom — at der ved Hørsholm er en saadan Guldrube, som skulde kunne bære en Bane, havde foreslaaet en Bane fra Syngby, fra Holte eller et andet Sted; vilde jeg have været villig til at afhjælpe denne Trang. Forsaavidt Hensigten ikke nærmest er den, at man vil tvinge det sjællandske Jernbaneselskab til at bygge Banen, kan jeg ikke komme fra, at det maa være den, at man vil træde i ligefrem Konkurrence med dette Selskab paa en Maade, som jeg ikke synes er tilbørlig.

Ingen vil kunne faae mig til at tro — og jeg tvivler ogsaa paa, at man kan faae Andre til at tro det — at der i økonomisk Henseende skulde være nogen virkelig Nødvendighed for en Jernbane i Hørsholms Egnen. Stationen ved Holte ligger ikke over 5 Fjerdingvei borte fra selve Byen, og denne skal sandelig ikke kunne bære nogen Jernbanetrafik. Det Terrain, der nærmest har været tænkt paa at akkomodere med en Jernbane, ligger mellem Hørsholm og Dyrehaven. Jeg skal nu ikke tale om, at, hvad der kan produceres i disse Egne, omtrent spises op om Sommeren, men jeg vil spørge, om der er nogen tilbørlig Grund til at give Koncession til en ligefrem Konkurrencebane paa et Belte, som paa den ene Side er begrændset af Kysten, langs med hvilken der gaar Dampstibe flere Gange om Dagen, og paa hvis anden Side — og vel at mærke ikke $\frac{3}{4}$ Mil derfra — der gaar en Bane i hele Længden fra Holte til Kjøbenhavn. Jeg kan godt forstaa, at de Herrer kunne have Grunde, hvorfor de kunne ønske at have en saadan Bane, og jeg veed meget vel, at der er enkelte Søndage om Sommeren, da det ikke er muligt for det sjællandske Jernbaneselskab at fyldestgjøre de Forlangender om Befordring, som Publikum stiller. Jeg kan frendeles ogsaa forstaa, at Beboerne af den østlige Del af Kjøbenhavn ikke have saa liden Ulempe ved, at Jernbanegaarden ligger ved den vestlige Side af Byen, men alt dette er jeg beredt paa at afhjælpe. Ige saa villig som jeg skal være til at give Koncession paa en Bane fra Hørsholm til Syngby eller Holte, lige saa villig skal jeg være til at foranledige — jeg har allerede foranlediget det — at det sjællandske Jernbaneselskab anlægger en Station i Nærheden af den østlige Side af Kjøbenhavn, hvorfra Banen da kommer til at gaa til Hellerup, og endelig skal jeg være villig til at foranledige, at der kommer et Dobbeltspor desfra til Klampenborg. Det er ikke min Skyld, at der ikke for Tiden foreligger Begjæring om Bemyndigelse til at meddele Koncession paa en Bane fra Klampenborg til Hørsholm. Det afhænger af, hvorvidt man kan forsvare at lade en Bane gaa igennem Dyrehaven, og under hvilke Forhold man kan tillade, at dette sker. Naar ærede Medlemmer blot vil give en Smule Tid, kommer Tingene af sig selv paa en naturlig og en imod de allerede bestaaende Interesser billig Maade.

Berg: Jeg skal kun anføre et Par Bemærkninger til Fordel for Forslaget under Nr. 8 af et Mindretal i Udvalget, som gaar ud paa at forhindre, at det sjællandske Jernbaneselskab faar 4 Aars Forlængelse af den Frist, som det har, inden Staten faar Ret til at indløse Banerne. Det forekommer mig, at denne Fordring om en 4 Aars Forlængelse er for stor en Begunstigelse for det sjællandske Jernbaneselskab for at udføre